

A TENGERPART

Társadalmi, közgazdasági és tengerészeti napilap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Riva Szápáry, Adria-palota.
Telefon 224. szám.

Előfizetési ár:
Évesz évre . . . 24 kor. Negyedévre . . . 6 kor.
Félévre . . . 12 kor. Egy óra . . . 2 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

HIRDETÉSEKET
a kiadóhivatal mérsékelt áron számít.
— Hivatalos hirdetések 6 hasábos petti sorja 30 fillér. —

LEGUJABB.

— Táviratok és telefon-hírek. —

A politikai helyzet. Fejérváry Ischlben.

Ischl, aug. 23. Fejérváry Géza báró miniszterelnök ma udvari ebédre hivatalos. Az udvari ebéd után a miniszterelnök elutazik innen és holnap délben érkezik Budapestre.

A szabadelvű párt értekezlete.

Budapest, aug. 23. A szabadelvű-párti képviselők nagyrésze Budapestre érkezett, köztük Tisza István gróf is, hogy résztvegyenek a ma délután öt órakor tartandó pártkonferencián.

A huszonhármas csoport.

Budapest, aug. 23. A szabadelvű párt ugynevezett huszonhármas csoportja a mai pártkonferencia alkalmából ma délelőtt a Pannónia szállóban előzetes értekezletet tartott, amelyen tizennégyen jelentek meg. Ezen az értekezleten három rendbeli indítványt nyújtottak be. Az egyik indítvány az Issekutz-féle ismert javaslat; a másodikat Miklós Ödön, a harmadikat Dániel Ernő báró terjesztette elő.

Miklós Ödön indítványa a katonai kérdésben a honvédség extenzív és a közös hadsereg intenzív fejlesztését kívánja.

„A TENGERPART” TÁRCZÁJA.

Várakozás.

Irta: Sero Matild.

A tiszta, világos éjszakában fénylett a teli hold. Fogadóm terraszáról balról is, jobbról is, learatott földeket láttam, melyek a hold csendes világánál aludtak. Cserjék szegélyezték a gyalogutat, ennek a végén, talán ötven lépésre a fogadótól, aludt a kis állomás, tiszta fehérén, két fekete ablakkal; messze a kihalt parton túl az adriai tenger nagy vonala aludt. A dombra kapaszkodó falucska a hátam mögött, szintén aludt. Körülöttem az éj nagy nyugalma. Egyedül én voltam ébren, nyugtalan, lázas, exaltált, alá s fel járkáltam, miközben árnyékom megnyult, rövidebb lett, eltűnt, mert engem semmi sem tudott megnyugtatni. Őt vártam. Három nap óta vártam az egyetlen fogadóban, a közbeeső állomáson, melyet senki sem ismert. Ide kellett jönnie, hogy velem egy napot töltsön és azután visszamenjen. Vártam.

Ezért a napért reszkettem és sápadtam két hónap óta; dolgoztam, nevettem, éltem, de — e rögeszme hatalma alatt. Ő leveleivel két hó óta röpködött ide s tova, mint egy haladókló madár. Két hó óta hazudozunk könyörtelenül mindenkinek, aki nekünk kedves. Minden tettünk, minden gondolatunk, minden reményünk összpontosult ebben az égő s tényes napban. Hogy elmehessek, megcsaltam egy

Dániel Ernő báró indítványa a *paritás teljes végrehajtását sürgeti*, továbbá azt kívánja, hogy mondják ki, hogy a *jelenlegi szabadelvű párt hivatását politikai szempontból nem teljesítheti többé*.

Ezeket az indítványokat nem mint a huszonhármas csoport megállapodásait fogják a pártkonferencián előterjeszteni, hanem kiki mint a saját egyéni véleményét.

Volt egy negyedik indítvány is, amelyet Sándor Pál nyújtott be és amely a *szabadelvű párt teljes együttmaradását kívánta*, de ezt a huszonhármas csoport elvetette.

A huszonhármasok mai értekezletén a megjelentek egy ívet irtak alá, melyen kijelentik, hogy *szolidaritást vállalnak egymással. Sándor Pál az ív aláírását megtagadta*.

Az „illetékes körök“.

Budapest, aug. 23. A külföldi és belföldi hírlapokban megjelent különféle híresztelésekkel szemben *félhivatalosan* kijelentik, hogy az *illetékes körök véleménye a katonai kérdésre vonatkozólag a válság kezdete óta nem változott*.

Lányi és Bánffy.

Bécs, aug. 23. Lányi Bertalan igazságügyi miniszter Zsolnáról ide érkezett és az éjjel továbbutazik Budapestre. Ugyanazon a vonaton utazik Bánffy Dezső báró volt miniszterelnök is.

másik asszonyt, anyámat, nővéreimet, barátaimat; husz órai utat tettem meg és hat nap óta vagyok ebben a falusi fogadóban. Ő pedig, hogy jöhessen, megcsalt egy férfit, megcsalta az apját, sógorait, cselédeit, barátait; kitette magát annak, hogy egyedül utazzék — pedig szép és kecses volt — harmincz óra hosszat, a legnagyobb veszélyek közt, hogy egy halálos veszélyt érjen el. De mit határozott mindez? Én szerettem és vártam, ő meg hozzám jött, mert szeretett. Ezt a napot megelőzőleg, az utolsó héten, majd megőrültem a zürzavartól, mégis, minden felfordulás ellenére, az utazás kombinációja tiszta, világos és tiszta volt. Könyv nélkül tudtam utiterveimet, meg az övét és halkán ismételtam magamban, mintha el tudtam volna felejteni! A helységek nevei, az érkezés és indulás időszakai gépiesen tértek vissza ajkaimra. Mégis szörnyű felelem fogott el, hogy elteveszttem a vonatot, hogy nem találkozunk, hogy elveszttem az eszemet; és két órával a vonat érkezése előtt mentem már ki az állomásra. Ugy tettem, mintha olvasnék, igyekeztem fesztelennek látszani, pedig nagy pohár vizet ittam, hogy lázamat lecsillapítsam. Ki vizeket ittam, hogy lázamat lecsillapítsam? Nem tudom, szembe néztem az emberekkel és nem láttam őket. Hallottam az emberi hangokat, vasuti zajt, csengetést, de nem érttem semmit. Nem aludtam soha, soha! Néha elszunnyadtam a nagy csendben. Tülfeszített idegeim ellankasztottak. De lelkem ébren maradt, egy zokogás felriasztott. Hány ujságot futottam át, hány könyvet lapoztam át? Nem emlékszem. Tu-

A háboru.

A béketárgyalás.

London, aug. 23. A *New-York Herald* a következő híreket kolportálja, melyek közvetlenül az orosz békemegbízottaktól erednek: *Az orosz megbízottak nem bíznak a béke létrejöttében és a helyzetet nagyon feszültnek látják. Mindazonáltal csütörtökig semmi bizonyosat nem mondhatnak arról, hogy a viszonyok miként fognak alakulni. Azt hiszik, amint-hogy eddig is ama véleményen voltak, hogy a béke Oroszországra nézve feltétlenül szükséges, de igyekeztek annak létrehozására a nehézségeken és a japánok makacsságán mindedig megtörött. Hozzáteszik, hogy a csár megküldte Witte miniszternek Linevics tábornok táviratát, melyben az a háboru folytatását kéri.*

Az orosz forrongás.

A lengyelek forrongása.

Borosszó, aug. 23. A *Brislauer Zeitung*-nak jelentik: Orosz-Lengyelországban a *forradalmi szellem mindinkább terjed*; különösen az a czári ukáz adott nagy okot a forrongás terjedésére, amely a lengyeleknek a dumában való részvételét megszorítja. A varsói főkörmányzó tegnap *kihirdette az ostromállapotot*. A tegnapi napon az óriási izgalom ellenére

dom, hogy mikor ebbe a faluba érkeztem, ahová neki is el kellett jönnie, a szívem összeszorult. Talán nem fog eljönni! . . . Mit tudom én? Olyan furcsa módon szerettük tud egymást! Nem ismert engem, nem ismertem őt. Egyik perczen még semmim sem volt, a másik perczen már ő lett mindenem. Milyen nő volt? Talán nem jön el! . . . Talán valami visszatartja! Hiába igyekeztem legyőzni ezt a szörnyű félelmet. Azért mégsem vett észre semmit a fogadós, egy udvarias és bizalmas ember, aki sohasem látott idegent maga előtt; az igaz, hogy sápadt voltam, szemeim a semmiségben révedeztek, kezeim lázban égtek: de mosolyogtam, sőt tréfálkoztam. Három nap alatt megnéztem az egész vidéket, a gót templomot, a szövőgyárat, mely a kis folyó fölött állt; de a parasztok mind megfordultak, hogy lássák a csendes és figyelmes utazót; semmit sem tudtak arról a borzasztó sorsról, mely titokban rágott rajtam. Hosszu kocsisétákat tettem és a kocsis elbeszélte nekem összes bajait és örömeit, életének minden eseményét. A fogadó szobaleánya és szolgálója is bizalmasan elmondta mindent; nyugodt hallgatóra akadtak, aki fejével helyeslőleg bólintott, anélkül, hogy valamit is értett volna az egészből, mert egy gondolat kinezta, gyötörte és emésztette. Egész elbutultam. Éjjel eloltottam szobámban a gyertyát és kimentem a terraszra, hogy a vasíneket nézzem. Ezeket fog jönni — gondoltam magamban. Valami hallucináció fogott el, mintha a vonat pőfékelve, zajongva érkezett volna meg és zöld és vörös szemével engem

vérontásra nem került a dolog. Lodzban és Pabianiczeben kitört az általános sztrájk. A hírlapok nem jelentek meg.

Gyujtogatás mindenfelé.

Karkov, aug. 23. A bogodukovi kormányzás Rublev és Pisarev falvaiban nagy tűz volt, amely elhamvasztott kétszázötven házat az egész terméssel együtt. Több száz család hajlék nélkül maradt a legnagyobb nyomorúságban. — Tarusban gyujtogatás következtében rövid néhány nap alatt már négyszer ütött ki nagy tűz. Az egész város martalékaul esett a tűznek. A kár óriási.

Vasuti szerencsétlenségek.

Varsó, aug. 23. Krasnojarszkban a váltók téves állítása következtében egy személyvonat kisiklott. Az egyik vonatvezető meghalt, a másik vonatvezető és számos utas súlyosan megsebesült. — Cseljabinszkból jelentik, hogy nem messze a várostól egy katonai vonat egy tehervonattal összeütközött. A két gőzmozdony és tizenkilenc vasuti kocsi darabokra zúzódott. Tizenhárom ember súlyosan megsebesült. Azt hiszik, hogy az összeütközés előidézője a forradalmárok műve.

Orosz katonassökevények.

Berlin, aug. 23. A Vorwärts-nek jelentik az orosz határszélről, hogy a ma nap egy orosz tiszt és huszonhat közkatonát német területre menekült. A sökevények egyenruháikat és fegyvereiket eladták.

A duma.

Szent-Pétervár, aug. 23. A Russz jelenti, hogy a dumában legelőször a sajtószabadságra, a gyülekezési jogra és a személyes szabadságra vonatkozó ügyek fognak megvitatásra kerülni. Moszkvában a dumába küldendő képviselőkké való-

színűleg Galitsin herceg polgármestert és néhány liberális városi tanácsost fognak megválasztani. Moszkvában állítólag körülbelül 12000 választó lesz, míg Szent-Pétervárott hirtelen csak kétezer.

Belgrádi uj követünk.

Belgrád, aug. 23. Wahlborni Czikann bárót, az ujonnan kinevezett osztrák-magyar követet, tegnap délből Péter király különkihallgatáson fogadta, melynek folyamán az új követ átnyújtotta a királynak megbízó levelét.

Verekezés a lóversenytéren.

Budapest, aug. 23. A lóversenyteri istállóban kitört járványos lóbetegség miatt a tegnapi futtatásnál az ötödik futamban csak két lovat indítottak. A legolcsóbb hely közönsége közt ez óriási felháborodást keltett, lármáztak, botokkal fenyegetőztek és azt kiabálták: „Zolvajok!” Batthyány Elemér gróf, a zoké-klub elnöke, a közönség közé ment, hogy megnyugtassa a békétlenkedőket. Eközben egy Szántó nevű magánhivatalnok a gróftól botjával megütötte. Egy honvédtiszt segítségével sietett a grófnak, de vesztére, mert oly súlyosan összeverték, hogy a Rókus-kórházba kellett szállítani. Szántót a rendőrség letartóztatta.

A kassai botrány.

Kassa, aug. 23. A tegnapi botrányos eset még mindig nagy izgatottságban tartja a közönséget. A súlyosan megsebesült Klein Lipót nyomdász az éjszákát nyugtalanul töltötte és aligha marad életben. A katonai hatóság szigorú vizsgálatot rendelt el. Hirtelen a hadügyminiszternek távirati jelentést küldtek az esetről. Valószínű, hogy mind a két hadnagyot megfosztják rangjától.

Véres kardpárbaj.

Nagyvárad, aug. 23. Wertheimstein szolgabíró és Fényes közjegyző kardpárbajt vívtak. A szolgabíró fején súlyosan megsebesült.

— **A központi választmány** tegnap délből Vio Ferencz dr. polgármester elnöke alatt ülést tartott. Jelen voltak Bruss Hermann, Duimich János, Martich Angelo és Stupicich Péter városi képviselők, valamint Zanella Rikárd országgyűlési képviselő. Tárgyalásra kerültek a központi választmány határozatai ellen emelt felszólamlások. A választmány elhatározta, hogy ezeket a királyi Kuriához terjeszti fel, amely a beadott felszólamlások felett ez évi december hó elsejéig fog dönteni. A Kuria döntése nem felelhet meg.

KÜLÖNFÉLE.

— **Személyi hír.** Linek Lajos, a jeles festőművész és illusztrátor, családjával Fiuméba érkezett és innen Velenczébe utazik.

— **A haditengerészet köréből.** A haditengerészet rendeleti közlönyének jelentése szerint szolgálattételre beosztatnak: A Habsburg hadihajóra Helmlberger József dr. ideiglenes korvettorvos; a Monarch hadihajóra Schneider Szigfrid dr. ideiglenes korvettorvos; a XXII. számú torpedónaszádra Havlik Ágost sorhajóhadnagy, mint parancsnok és Graf Rezső sorhajózáslós; a Gamma aknaiskolahajóra buzími Jellacsics Miklós sorhajózáslós; a Bellona kasszárnyahajóra Korö Frigyes ideiglenes hajóbiztosági növendék; a pólai hadikikötő parancsnokságához perglaszi Pergler Henrik lovag sorhajóhadnagy; a pólai tengerészhadtesthez Foly Győző lovag sorhajózáslós, Groll Henrik, O'Flanagan János, Kainer János, Pulgher Vilmos tengerészhadapródok és Weiser Vilmos hajósegédbiztos; a pólai tengerészeti kórházhoz Caudex József dr. sorhajóorvos és Dub Ernő dr. korvettorvos; végül a tengerészeti szertár

nézne. Mintha egy rosszakaró hatalom oda-szegezett volna a terrasra, hogy messziről lássam közeledni őt, lelkem gyönyörét, mely engem keres és nem talál, visszasiet kétségbeesetten, elutazik anélkül, hogy én szörnyű kinomban egy lépést tehetnék előre, vagy egy hangot adhatnék magamtól. A lidércnyomás melleme nehezedett és felköltött.

Lustán és fáradtan közeledtek az órák e három napon át: hosszúak és örökkévalók voltak. De az utolsó éjnek az órái nem jöttek, hiába kértem, hiába hívtam őket. Hat órákor reggel kellett érkeznie. Már nyolcz órákor este majd meghaltam a türelmetlenségtől. Se levél, se sürgöny! Semmit sem tehettem, semmit sem volt szabad tennem, úgy állapodtunk meg. Felém utazott-e? Hol van most? Ebben a perczen? Tudnom kellett, ha kiszámítom. És ha jönne? A legkisebb cselekedet fejére állítja a legmagasabb, leghatározottabb matematikai kivonásokat. Sétáltam, cigarettáztam, rágtam a cigarettámat, ki hagytam aludni, eldobtam, egy másikra gyujtottam. Este egymásután kialudtak a kis falu lámpái. Arra ment egy vonat kilenc órákor, gyors volt, nem állt meg. Tíz órákor egy másik jött, állt két percig; az utolsó volt. Most az állomás a világító tornyom, a kísérőm. Ki volt világítva és úgy átmelegítette a szívemet, mint a napsugár. Bizonyosan nagyon láradtak lehetek az állomási hivatalnokok, a hordárok, a főnök, mert rögtön eloltottak mindent és aludni mentek. Ugy éreztem, mintha egyedül és elhagyottan lennék egy sivatagban, világítás és víz nélkül. Megkínözva léptem ismét a szobámba. A fogadó steeringyertyája előtt állva és reszketve olvastam, tudja Isten hányadszor, nyug-

talan, ingerült, lázas leveleit, majd megőrültem tőlük. Ha mégis eljönne. Akkor eljönne Sába királynője fantáziám azurkék hajlékába! Feléje nyújtam karjaimat, eljőve. Aztán gondolkozni kezdtem azon, hogy ez a kis szalon, meg ez a kis szoba elég érdemesek lesznek-e személyének befogadására. Kis szobák voltak, falusi és paraszti luxussal berendezve. De ilyenek Krisztus urunk összes golgotái. Megmutatnám neki. Nézd, itt sírtam, mert azt hittem, hogy nem fogsz eljönni. Itt reméltem, hogy a méregpohártól meg leszek kímélve. Itt vergődtem a kételyvel. Itt zokogtam, mert azt hittem, hogy megcsaltál. Itt estem kétségbe, gondolva, hogy nem jössz többé. Ez volt a sirom három napon át. És itt, itt, drága szerelmemem, itt támadtam fel. Magamon kívül léptem ki a terrasra és gesztikuláltam, mint egy örült báb. Talán nem jön el! Leültem egy sarokba, karjaimat a falra támasztottam és fejemet karjaimra hajtottam. De nem aludtam, nem. A kloráldhidrátus üveg asztalomon majdnem üres volt már. Egész kiürítettem. Végignyújtottam az ágyamon, hogy aludjam. Nem aludtam. Könyvet vettem a kezembe: «Larochfoucauld maximái»-t. Szomorú maximák, ironikus alaptörvények, csupa életigazság. De a szenvedélyek a reális életen kívül fekszenek. Nyugtalanítottak. Ismét cigarettára gyujtottam, torkom kiszáradt, garatom tüzes volt, orcáim égtek. Kezembe vettem illatos, üde leveleket s az arcomra tettem abban a reményben, hogy talán felfrissítenek.

A terraszon egészen felöltözve nézegettem az órákat, abban a félhomályban, melyet a hold lement és a nap felkelte szül. És egyenkint láttam kinyitni a paraszti házakat. A fogadóban aludtak még. De mert tudják, hogy a felesége-

met várom, mégis felkeltek. Elrejtőztem, mert resteltem, hogy oly korán keltem fel. De ablakomból mindig az állomást láttam, amely szinte felébred. Az ajtóban egy hordár nyugtázkodott. Kimentem, már nem tudtam tovább kitartani. A reggeli félhomályban egy cseléd söpörte lent az ebédlőt. Azt mondtam neki, hogy sétálni megyek. Mosolygott. Nem értettem mosolyát. Közönyös voltam minden iránt. Az óra közeledtével mind jobban nőt bennem az a tudat, hogy nem fog eljönni. Nem jön, nem jön, — mormogtam. Az országuton haladtam végig, mely párhuzamos volt a vasuti sínekkel. Elébe mentem a vonatnak, mint a bolond, mint a gyermek. Utóbb az országut egy könyökbe hajolt; visszafordultam az állomásra. Ittam egy eszébe kávé, aztán egy pohár ürmöst, a kis étkezőben beszélgettem a vendéglőssel. Volt hajnalpir, de szürke. Talán a nap nem fog eljönni, talán ő nem fog eljönni! Biztos voltam benne, hogy nem fog eljönni. Vártam lelkiismeretem megnyugtatójával, mintegy kötelességből. Elmehtem volna, mert nem jön el. Egyszerre egy vékony fütty, egy csengetés hallatszik, elébe sietek, csak hogy egy fekete vonatot lássak, mely egészen át volt ázva a nedvességtől. A vér a szívemhez tódul, de azért megmertem kérdezni:

— Ez a gyorsvonat?

— Nem, ez tehervonat. A gyors csak háromnegyed óra múlva érkezik.

— Semmiféle kését nem jeleztek?

— Eddig nem.

Nem fog eljönni! A vasuti kis kertbe megyek, hol a négy évszak rózsái és az elkésett jázminok virítanak. Egy gyík gyanus szemekkel néz reám, egy jó, rokonszenves, ideges gyík.

adminisztratív osztályához *Milessich* Rikárd másodosztályu hajósegédbiztos.

Mint Pólából jelentik, a *Saida* hadihajót, mely a császári és királyi tengerészeti akadémia növendékeivel volt tanulmányuton, vasárnap, a *Meteor* torpedóvadászahajót pedig ma szolgálton kívüli állapotba helyezték. A *Franz Josef I.* hadihajót tegnap az első számú dokkmencedenczébe vontatták. Az öt nap óta Triesztben tartózkodó nyári hajóraj tegnap délután Fasánába indult, ahol horgonyt vetett.

— **Eljegyzés.** *Psenicsnik* Venczel kereskedő eljegyezte *Gotthard* Anna postai hivatalnoknőt.

— **A kivándorlás.** A tegnap esti vonat 40, a ma reggeli vonattal pedig 150 kivándorló érkezett városunkba. Holnap reggelre még 70 kivándorlót várnak ide. Körülbelül 500-600 kivándorlót ma este, a többi pedig holnap a hajnali órákban szállítják a hajóra, hogy a hőség miatt ne szenvedjenek. A *Pannonia* Cunard-gőzös mintegy 1500 kivándorlóval holnap déli tizenkét órakor fog New-Yorkba indulni.

Az *Ultonia* Cunard-gőzös szeptember hó 3-án érkezik kikötőnkbe és hetedikén indul el New-Yorkba. Az *Ultonia*, amely már másfél hónap óta nem volt kikötőnkben, már csak ezt az egy utat fogja innen megtenni és azután a liverpooli vonalra osztják be. Ősszel a *Carpathia* Cunard-gőzös ismét rendes szolgálatot fog teljesíteni Fiume és New-York között.

— **Vasuti altisztek gyűlése.** Hétfőn délután tartották meg a Máv. altisztjei országos gyűlésüket Budapesten, a kőbányai Régi Sörház kertjében, amelyen igen szép számmal jelent meg a vasutasok. A gyűlést *Ajtay* Sándor elnök nyitotta meg. Üdvözölte a megjelenteket, majd ismertette a mozgalom célját. Jelentette, hogy az előkészítő bizottság a kereskedelmi miniszterhez benyújtandó emlékiratot szerkesztett, melyet ezennel a közgyűlés elé terjeszt. Az emlékiratot *Villányi* Arpád jegyző olvasta fel. A nagygyűlés egyhangulag elfogadta az előkészítő bizottság emlékiratát. Elhatározták, hogy a memoran-

Szeretném neki elbeszélni kétségbeesésemet, mert ő nem fog eljönni. Egy csendőr áll az ajtóban; nem néz reám. Szeretném neki is elmondani, hogy milyen kétségbeesett vagyok, mert nem fog eljönni. A vonat érkezése előtt ezek az utolsó percek, háromszorosan élem át őket, most, hogy érzelmeim tetőpontjukat érték el. A vonat megérkezik, a csengettyű megszólal, füleim zúgnak. Győzelmesen jelenik meg a nap a láthatáron és a mozdony fehér füstjét megarányozza. Ő nincs itt! Nem közeledem, mozdulatlanul, félholtan állok ott. Parasztok szállanak ki a harmadosztályból; a másodikból egynéhány ur, egy öreg asszony és egy gyermek. Ő nincs itt! Egyszerre csak messze, az utolsóelőtti elsőosztályu kocsi ajtajában megjelenik és ismét eltűnik egy sápadt arc.

Annyi erőt érzek magamban, hogy kinyitom a kocsi ajtaját. Egy jeges kézre egy reszkető kezecke támaszkodik. Nem beszélünk, csak nézünk egymásra. Ez a két sápadt néma lény, aki úgy reszket, mint a gyermek, egy harmincz éves erős és bátor férfiú és egy szellemes és bátor nő. Az ajtónál egy ostoba, szűk-ségtelen kérdést intéztem hozzá:

— Nálad van a jegy?

Nála van, megmutatja. Kilépünk. Az utcza porában megyünk, anélkül, hogy karomat mer-ném neki nyújtani. A fogadó s küszöbről mosolyog reánk. Ő könnyes szemekkel mosolyog, én csak keztyűi átható illatát érzem, az ő illatát. . . .

*

És ezt te el tudtad feledni, én el tudtam feledni! . . . Ez a borzasztó, hallatlan eset megtörténhetett! . . . Hát az élet legmagasztosabb kifejezése: a szerelem sem egyéb, mint hiú és nyomoruságos álom?

dumot augusztus 25-ikén tizenkilenc tagu küldöttség juttatja *Vörös* László kereskedelmi miniszterhez. A memorandum lényege a következő:

Nem a nagyravágyás, hanem elkeserítő szolgálati és társadalmi visszás helyzetünk, amely szolgálataink teljesítésében is hátráltat, készlet bennünket arra, hogy alázattal kérjük Nagyméltóságodat, kegyeskedjék a jelenleg művezetők, kompintezők, állomásfelügyelők, mozdonyfelügyelők, távirászkok, kezelő altisztek és iroda-altisztek elnevezés alá foglalt altiszteket

1. A magyar királyi államvasutaknál érvényben lévő altiszti rangsorozatból kiemelni és a hivatalnoki altiszti rangsor közé ékeendő egységes és összesített segédtszti rangsorba besorozni.

2. Méltóztassék a segédtszti és családját a II-ik kocsiosztályban való utazhatásra följogosítani.

3. Méltóztassék intézkedni, hogy a segédtszti kinevezésnél kvalifikáció tekintetében is közelebb hozassék a segédtszti státus a hivatalnokokéhoz; kérjük e célból, hogy a már szerzett jogok érvényben tartása mellett, ezen túl a 6 középiskolai végzettség feltételül megköveteltesék.

4. Méltóztassék intézkedni, hogy a segédtsztek, az eddig természetben szolgáltatott ruha helyett, Nagyméltóságod bölcse belátása szerint megállapítandó ruha-átalányban részesüljenek és egyenruházati megkülönböztetésünk akként szabályoztassék, mint az a m. kir. posta-segédtszti és postatiszti közt szokásban van.

5. Méltóztassék engedélyezni, hogy a lakáspénz a segédtsztek részére a kezelőnök lakáspénzének megfelelően szabályoztassék és természetben való lakás élvezete esetén a lakbérkülönbözet megadassék.

6. Végül a segédtszti rangfokozatokat a posta és távirda-segédtszti rangfokozatok elnevezéseinek megfelelően kérjük szabályozni.

A nagygyűlés *Ajtay* Sándor indítványára táviratilag üdvözölte a magyar királyi államvasutak elnökségét és *Vörös* László kereskedelmi minisztert.

— **Német katonák Triesztben.** Lapunk tegnapi számában megírtuk, hogy a napokban egy csapat tengerész-nyolcszáz fog Triesztbe érkezni, ahol egy Afrikába induló hajóra szállanak. A csapatok Német-Kelet-afrikába indulnak, *Trotha* tábornok csapataihoz. Triesztbe e hó 27-én este vagy 28-án reggel különvonaton fognak megérkezni Kielből és az állomásról mindjárt a *Foresti* A. kapitány parancsnoksága alatt álló *Körber* Lloyd-gőzösrre mennek, amely 28-án indul Délafrikába. A segélycsapat kilencz tisztből, három altisztből és kétszázötvenkilencz közemberből áll. A csapatok parancsnokát segédtsztiével együtt holnapra várják.

— **Uj polgárok.** *Kordich-Zanich* Ferenc kézműárkereskedő, *Burattini* Genesio mechanikus és *Zerneevich* János vendéglős tegnap reggel letették *Vio* Ferenc dr. polgármester kezébe a városi polgári esküt. Az eskütételnél jelen volt *Suppanich* G. városi segédhivatali igazgató.

— **Pályázat albirói állásra.** A hivatalos lap pályázatot hirdet a fiumei kir. törvényszéknek betöltendő albirói állásra. A pályázati kérvények két héten belül adandók be.

— **Hajók forgalma.** Ma délelőtt érkezett kikötőnkbe a *Kober* angol gőzös Rosario de Santa Fé-ből, 42 napi ut után, 2000 tonna tengeri-rakományval. A hajónak az előirt orvosi és révhatósági vizsgálat után megadták az engedélyt a kirakodásra. — Ma reggel a *Trieszt* Lloyd-gőzös különféle árukkal megrakva Kobeba indult. — A tegnap Kobeból kikötőnkbe érkezett *Mária Valéria* Lloyd-gőzös a Fiume számára szánt áruk kirakása után ma este Triesztbe indul.

— **Halott az erdőben.** A minap két delniczei földműves a körülbelül két óra járásnyira fekvő Lokve községhez tartozó Mezzavodizza erdőn áthaladva, egy hullára bukkant. A halott feje be volt törve és az egész holttest falevelekkel volt betakarva. Később a halottban *Stimas* Tamásra ismertek rá, aki a napokban érkezett Cerniutóból Lokvéba egy husz koronás számla behajtására. A pénzt megkapván, a korcsmába ment, ahol egy kocsisal iszogott. A korcsmából távozva, az erdőn át vették utjokat. Valószínű, hogy utközben a kocsis a szerencsétlent egy nagy kődarabbal fejbevágtá, úgy hogy koponyája beszakadt és a nála levő pénzt, valamint az óráját elrabolta. A kocsis, aki nyomtalanul eltűnt, a rendőrség keresi, de még eddig nem sikerült nyomára akadni.

— **Pénz és munka nélkül.** A Deák-korzon tegnap este az ott szolgálatot végző rendőr letartóztatta a huszonnégy éves, sziléziai illetőségű *Braun* Ferencet, aki már két nap óta bolyongott munka és pénz nélkül a városban. Kihallgatásakor elmondta, hogy egy hónappal ezelőtt Tuniszban tartózkodott munkakeresés végett. Minthogy azonban nem sikerült foglalkozást találnia, visszatért Európába és Triesztben szállt partra. Onnan gyalog jött Fiuméba. Kérte, hogy küldjék haza. A rendőrség a flatalembert kötött utlevéllel fogja illetőségi helyére küldeni.

KÖZGAZDASÁG.

+ **Fiume hajó- és áruforgalma júliusban.** A fiumei kikötőben júliusban tengeren 483.353 métermázsa áru érkezett, a kikötőből elszállított áruk mennyisége pedig 598.183 métermázsa volt. Az előző év megfelelő hónapjában érkezett áru mennyisége 382.366 métermázsa; az elszállítotté pedig 590.123 métermázsa volt. Ez adatok szerint tehát július hónapban az előző évhez képest a behozatal körülbelül 102 ezer métermázssal, a kivitel pedig körülbelül 8 ezer métermázssal emelkedett. Az 1905. év első hét hónapjában Fiuméba tengeren behozott áru mennyisége összesen 4,264.026 métermázsa, a kivitel pedig 4,172.731 métermázsa volt. Ezeket az adatokat a múlt év megfelelő időszakával összehasonlítva látjuk, hogy a behozatal 16 millió métermázssal emelkedett, ellenben a kivitel 450 ezer métermázssal csökkent. A behozatal nagy emelkedését főleg a kukoriczabehozatal okozta. Az év első hét hónapjában ugyanis nem kevesebb mint 1,371.405 métermázsa tengeri érkezett Fiuméba, (tulnyomólag Argentiniából és az északamerikai Egyesült-Államokból). Emelkedés tapasztalható ezenkívül az árpa, zab, hántolatlan köles, ásványvíz és pirszen, foszfátföld, egyéb ásvány és föld, vas-félgyártmány, szuperfoszfát, korpa, stb. behozatalánál is. A borbehozatal mintegy 71.066 métermázssal csökkent. Ezenfölül csökkentést találunk a nyers jutánál, salétromnál stb. is. A kivitel csökkenését a nyers-, homok- és kristálycukor, továbbá az árpa és liszt kivitelének nagyfokú hanyatlása idézte elő. Az év első hét hónapjában ugyanis nyerscukorból körülbelül 159, homok- és kristálycukorból körülbelül 197, árpából 174, lisztből 241 ezer métermázssal vittünk ki kevesebbet, mint a múlt év megfelelő időszakában. Csökkenést találunk ezenfölül még a bab, burgonya, nyers müfa, vasuti talpfa, tölgyfakivonat stb. kivitelénél is. Ezt a nagy csökkenést nem ellensúlyozhatta az a jelentékeny emelkedés sem, mely némely áru kivitelénél, így főleg a kukoriczánál, dongánál, fűrészelt faárunknál, finomított ásványolajnál mutatkozik. A hajóforgalom adatai szerint ez év július hónapjában Fiuméba 872 hajó érkezett.

Főszerkesztő:

Szemerjai Kovács Zoltán.

Felelős szerkesztő:

Murai Jenő.

Kiadótulajdonos:

„Unio” könyvnyomdai műintézet.

Első rangú iparvállalat

gyakornokot

keres. Ajánlatok „Postafiók 18” címére helyben.

Csinosan butorozott szoba

az állomás közelében (Via Germania) 2 úr részére havi 16 forintért azonnal kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

Bazár „Al Buon Mercato”**R. NEMES**

FIUME, VIA FIUMARA 4.

— A legjobb bevásárlási forrás. —

NAGY VÁLASZTÉK.

Mindennemű csipők, gyermekjáték, díszmü-tárgyak és utazási cikkekben.

MAGYAROK OTTHONA!**Rosenthal Lipót -- Fiume**

AZ ADAMICHTÉREN.

Játék, pipere, japán és kagyló áruk, bőrönd és utikosár raktár

10 KÉPES LEVELEZŐ-LAP 20 KRAJCZÁR

Használt és új bútorok

vetele és eladása az

Al buon prezzo

BUTORRAKTARBAN

Via San Vito 7. sz. földszint.

Ruha- és egyéb szekrények 13, 14 és 16 forintért adatnak el.

Egyszerű teljes szobaberendezés 88 frt
Fényes vagy matt " márványtal 130 "
Altdeutsh matt 150 "**„Gyógyszertár alla Salute”**

— Erzsébet-téren, az Adria palotával szemben. —

Dr. A. Mizzan

„Petrosol” hajviz biztos hatású. — Eltünteti a fejkorpát, puhítja a haját és erősíti a hajgyökereket, megakadályozza a hajhullást és az őszülést.

Egy üveg ára 2 kor.

„Fenyőerdő illat”. Ezen illatnak széjjel fűvé válsa által a légszervekre oly kellemes és jó hatású fenyő illatot nyerjük. — Desinficiálja és ozondússá teszi a levegőt. *Nélkülözhetlen minden háznál, különösen beteg- és gyermekszobákban.*

Egy üveg ára 1 kor. 80 fill.

Hirdetések

felvételnek a kiadóhivatalban.

Könyvnyomdai
műintézet

Tipografia
artistica

„UNIO”

„Adria” palota, FIUME palazzo „Adria”.
TELEFON 224.

— SZÁLLIT —

minden a nyomdászatba vágó munkát gyorsan, szakismerettel és a legolcsóbban.

— ESEGUISCHE —

prontamente con conoscenza del ramo ed al più buon mercato ogni lavoro tipografico.

Oh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés.

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.
Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR”

gyógyszertár

Budapest, VI., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Kapható Fiumében: Accurti Károly, Babic Hinko, Catti György örökösei, Mizzan Hadrian Prodam Ferencz, Prodam János, Schindler Adolf gyógyszertáraiban.

— A eszebb és leghasznosabb ajándékok. —

Nagy raktár: Alpaca és Chinaezüstökben és Lámpákban.

Karlsbadi és francia porcellán és üveg készletekben.

Mindennemű üvegtáblák, tükörök és képeretek legolcsóbb árak mellett.

Jacques Weiss veje: WEISZ SALAMON-nál.
FIUME. Az Adria-palotával szemben.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban